

דף צח.

עין משפט ב.

אה"ע סימן צג סעיף כז

כז לה. אם לקחה ב קרקע לעצמה אפי' שוה בשוה בסכום ידוע ואפי' בהכרזה אינו כלום, ואם נתייקר צריכה להחזירו ליורשים, ואף אם לא נתייקר יכולים היורשים לבטל המקח. ואם היו ב"ד הדיוטות מקחה קיים, וי"א שאינו כלום עד שיהיו ל מומחין.

אה"ע סימן קג סעיף ה

ה ו. אלמנה ששמה ולקחתו לעצמה אינו כלום אפי' היתה בהכרזה, וא"כ מ' היו ג' הדיוטות, וי"א דאפי' איכא הדיוטות אינו כלום עד שיהיו שם מומחים.

עין משפט ג.ד.

אה"ע סימן צג סעיף כה

עיין לעיל דף צז: עין משפט ג

אה"ע סימן קג סעיף א

עיין לעיל דף צז. עין משפט ה

עין משפט ה.

אה"ע סימן קג סעיף א

עיין לעיל דף צז. עין משפט ה

אה"ע סימן קג סעיף ד

ד ה. אם י הבי"ד מוכרים ונותנים לה, אינה צריכה שבועה שלא בזבזה וזלזלה בנכסים. אלא רק שבועה שלא התפיסה צררי^ס ולא תפסה

כ. כתובות צ"ח ע"א. וה"ה מטלטלין, כ"כ הח"מ.

ל. כלומר אחד מהם גמיר, ואז אף אם נתייקר אינה מחזירה ליורשים. כ"כ הח"מ.

מ. זו דעת הרמב"ם כ"כ הח"מ.

נ. כתובות צ"ח ע"א.

ס. היינו אגב שנשבעת שלא התפיסה צררי, אבל בגרושה אין שייך שבועה זו דאין חשש צררי וא"כ אין גם שבועה שלא תפסה היא בעצמה, כ"כ הח"מ.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

היא משלו. אבל אם^ע היא עצמה מוכרת צריכה לכלול בשבועתה גם שלא בזבזה או זלזלה בנכסים.

עין משפט ו. אה"ע סימן קג סעיף ו

ו. ז. פ' אלמנה שמכרה שוה ק' בר' לכתובתה שהיא ר',^ז או שוה ר' בק' וכתובתה ר', נתקבלה כתובתה.

עין משפט ז. אה"ע סימן קג סעיף ז

ז. ח. היתה כתובתה ק' ומכרה שוה ק' ודינר בק' ק' הכל בטל, ואפי' שאומרת אני אחזיר הדינר ליורשים.

עין משפט ז. אה"ע סימן קג סעיף ח

ח. ט. היתה כתובתה ד' מאות ומכרה לראשון שוה ק' בק', וכן לשני, וכן לשלישי, אבל לרביעי מכרה ק' ודינר בק' ר' מכרה לרביעי בלבד בטל.

דף צח:

עין משפט א. חו"מ סימן קפג סעיף ו

ו. ו. היה השער קצוב וידוע^ש והוסיפו לשליח במשקל או במנין או

- ע. דאף שיש הדיוטות מ"מ יש לחוש שמא לא דקדקו, כ"כ הח"מ מהרא"ש ותוס'.
- פ. ממשנה צ"ח ע"א.
- צ. ואין תועלת בחזרה, דכבר הוזל הקרקע וסברא מעיקרא וקיבלה אותו ואז היה שוה ר', ולכן נתקבלה כתובתה, כ"כ הח"מ.
- ק. שאותו דינר אין לה רשות למוכרו והכל א"כ בטעות, כ"כ הח"מ, דבטל מקצתו בטל כולו.
- ר. שם במשנה, וברב אלפס חילק דרק אם זה ד' שדות נפרדות אבל בשדה אחת וד' שטורות הכל בטל, אם לא שזה בשטר אחד לכולם שאז מכרה לראשונים קיים, והרמב"ם סתם ועיין בח"מ.
- ש. רמב"ם שם ממימרא דרב נחמן אמר רבה בר אבוא בכתובות צ"ח ע"א, והיינו שמוכרים בשור ויין, במדה או במשקל, וקצוב סך המדה והמשקל בדינר, וכשנתן המוכר יותר ממדה

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

במדה, כל שהוסיפו לו המוכרים הרי הוא של שניהם וחולקים
התוספת השליח ובעל המעות, ואם היה דבר שאין לו קצבה הכל לבעל
המעות.

הגה: ואם אמר המוכר בפירוש א שנותן התוספת לשליח הכל לשליח.

בדינר, מן הדין לשליח, אלא כיון שההנאה באה לו ע"י מעות המשלח אמרו חז"ל יחלוקו
וטעם זה כתבו הרי"ף והרא"ש והעיטור ולפי דבריהם אפי' אמר המוכר בפירוש שנותן המותר
לשליח ג"כ יחלוקו. אבל רש"י כתב הטעם שיש להסתפק למי נתן המוכר וע"כ חולקין, ולפי
דבריו בפירוש המוכר בפירוש שנותן לשליח הכל שייך לשליח וזהו דעת הרמ"א. והש"ך תמה
על הרמ"א שזה נגד הרי"ף והרא"ה, וגם כתב שבירושלמי איתא כסברת הרי"ף וע"כ הט"ז
הסיק לדינא דיחלוקו אפי' אמר המוכר בפירוש שנותן לשליח וכהרי"ף.
ת. כגון טלית וחלוק שמוכרים מאומד. סמ"ע ס"ק י"ט.
א. זה חוזר על דבר שיש לו קצבה וזהו לטעמו של רש"י, אבל הט"ז כתב העיקר דלא כרמ"א
וחולקין כסברת הרי"ף. וכן העלה בפעמוני זהב ע"ש.